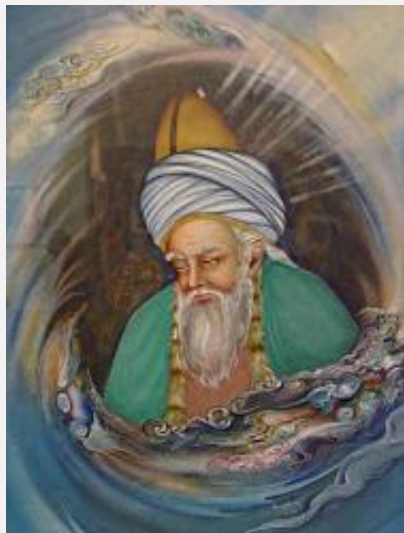

جمالی تبریزی (م 877)

شیخ محمد جمالی تبریزی از شعرا و سخنوران قرن نهم هجری و از معاصران مولانا جامی می باشد. او در شیراز منصب شیخ الاسلامی داشت و مردم او را به پاکدامنی قبول می داشتند و زر و مال بسیار فدای او می کردند و رضای او را به رضای خویش مقدم می داشتند او نیز هرچه داشت و هر آنچه را که به دست می آورد به مستمندان و نیازمندان می داد.....

شیخ محمد جمالی تبریزی از شعرا و سخنوران قرن نهم هجری و از معاصران مولانا جامی می باشد. او در شیراز منصب شیخ الاسلامی داشت و مردم او را به پاکدامنی قبول می داشتند و زر و مال بسیار فدای او می کردند و رضای او را به رضای خویش مقدم می داشتند او نیز هرچه داشت و هر آنچه را که به دست می آورد به مستمندان و نیازمندان می داد. اکثر کاتبان و مذهبیان و مجلدان مرید او بودند و به همین علت دیوان او را به خط خوب می نوشتند و به تذهیب و تجلید آن همت می گماشتند، روی این اصل دیوان شیخ محمد با خط و جلد زیبایش مورد علاقه مردم واقع شده بود شیخ در سفر حجی که داشته، با مولانا جامی همسفر بوده و در طول این سفر از مردم و شاعران روزگار خود شکایت می کند که معانی و مضامین اشعارش را می دزدند و به دیوان خود وارد می کنند مولانا جامی پس از شنیدن این شکایت خندیده و می فرماید که حالا متوجه شدم که چرا اشعار دیوان شما این چنین بی معنی مانده و غیر لفظ بی معنی، در او چیزی نمانده است.

از رباعیات اوست:

بر فد دلم راست قباى غم توست شادى به دلم باد که جای غم توست

گرهست تو را غمی برای دل ماست و هست مرا دلی برای غم توست

فوت او:

شیخ محمد هنگامی که از سفر حج برمی گشت فوت کرده و نزدیک مقبره ابراهیم ادهم دفن گردیده است و با توجه به اینکه جامی به سال 877 به سفر حج نائل گشته و شیخ نیز در این سفر همراه وی بود، طبعاً سال فوت وی در این ایام می باشد.